

ALEXANDER DEL RE

Sonido: Camila Schliebener & Alexander Del Re
Poema: "No es Más", Edmundo Nowodworsky

FOTO: XIMENA NAREA

1 Mi trabajo artístico en el arte de performance busca la investigación de mi vinculación con el "Otro", a través del cuestionamiento de la construcción de las relaciones inter-personales, en particular de las relaciones de poder establecidas entre "artista" y "espectador". De esta forma, el artista es desprovisto de su habilidad para proponer respuestas, sólo la fragilidad de sus preguntas queda expuesta finalmente.

2 El trabajo se divide en dos partes: en la primera (a realizar la mañana anterior a la performance), estoy en una calle concurrida de la ciudad, donde intento relacionarme con mujeres desconocidas, pidiéndoles que me "entreguen un secreto". Tomo fotografías digitales de cada mujer con quien me relaciono. En la segunda parte (dentro de la muestra de performances), utilizo las fotografías y sonidos (entre los cuales incluyo "secretos" ya obtenidos con antelación) para construir una instalación efímera junto con mi cuerpo, la que presentará las preguntas surgidas de mi relación con los "otros", así como el hecho de que yo soy "el Otro del Otro".

3 Esta performance replantea investigaciones que originalmente se desarrollaron en la era "clásica" de performance (en particular en el trabajo de artistas como Vito Acconci), pero esta vez reorientándolas a partir del enfoque obtenido del análisis cultural feminista de la historia del arte (en especial, los planteamientos de Peggy Phelan). La investigación, que transita por un terreno entre la psicología y la antropología, se originará en el punto de partida que la división por géneros propone: las estructuras de poder implícitas a la relación hombre/mujer, para luego deshabilitar la tradicional posición del género masculino como ser "proveedor de respuestas". Los secretos, lo íntimo, lo escondido, son en este caso el vehículo para quebrar lo convencional en mi relación con el otro género.

Mitt konstnärliga arbete inom performance söker forska förhållandet mellan mig och "den andra" genom att ifrågasätta uppbyggandet av de personliga förhållandena, och då särskilt maktförhållandena mellan "konstnär" och "åskådare". På så sätt berövas konstnären sin förmåga att lägga upp förslag. Slutligen är det bara konstnärens ömtåliga frågeställningar som blir utsatta.

Arbetet delas i två: under den första delen (att genomföras morgonen före) står jag på en av stadens trafikerade gator där jag försöker etablera kontakt med okända kvinnor som jag ber "att få en hemlighet" av. Jag avbildar varje kvinna med digitalkamera. Under den andra delen (performance dagen) använder jag mig av bilderna och ljud (inklusive "hemligheter" som jag tagit del av tidigare) för att bygga upp en förgänglig installation med min kropp där de uppstådda frågeställningarna under mitt förhållande med "de andra" ställs ut så som det skede att jag är "den Andra i den Andra".

Det här verket omformulerar den forskning som ursprungligen utvecklades under performance' klassiska tid (särskilt i Vito Acconcis verk) men ur ett feministiskt konsthistoriskt perspektiv (som i Peggy Phelans arbete). Forskningen rör sig mellan psykologin och antropologin och har sin grund i samma utgångspunkt så som genusdelningen föreslår, dvs implicita maktstrukturer mellan kvinnor och män. Sedan avvärjer den den traditionella manliga rollen som bär "svar till allting". Hemligheterna, det intima, det bevarade är nu instrumentet för att bryta det traditionella i mitt förhållande till det andra könet.

(Översättning: Miguel Gabard)

h e m l i g h e t e r

(l a g r a t
b u d s k a p)

(m e n s a j e
g u a r d a d o)

**MUSEO NACIONAL DE BELLAS
ARTES** Buenos Aires - Argentina
29 Octubre / Oktober 2003

Sonido: Camila Schliebener & Alexander Del Re
Texto: "Death of the Curator", Thomas Mulready, 1993
Citas: Vito Acconci, Jakki Apple, Thomas Mulready, Marshall Weber
Video: Alexander Del Re

ARTISTAS **COLABORADORES**
MARTIN MOLINARO
JAVIER SOBRINO

1 Mi trabajo en performance a menudo plantea de manera crítica, la forma en que las estructuras del arte determinan cómo se establece su consumo, y por tanto, cómo el espectador accede a él. Poniendo en evidencia la racionalidad implícita en el manejo de los fenómenos de marketing/consumo en el terreno del arte.

2 Este trabajo incluye a dos artistas argentinos como colaboradores. La performance parte de un texto que es leído (en español e inglés), "Death of the Curator", y simultáneamente se establece una relación unipersonal con cada espectador. Cada vez que un espectador ingresa a la sala donde se presenta la performance, el o ella activa un sensor de movimiento, encendiendo una luz y activando una cámara de vigilancia. Cada espectador por tanto, es el foco de atención, y recibe un objeto de mis manos. Mis colaboradores argentinos intervienen en el aspecto sonoro y crítico del trabajo.

3 La performance parte del texto crítico sobre el rol del Curador, en cuanto a su mediación entre artista y espectador; texto que me cuestiona a mí mismo, en mi propio rol de curador en performance. También se trazan líneas de análisis crítico en relación a la historia del arte y cómo ella es escrita; en especial se presenta la tendencia primordialmente anglosajona de declarar algo "como muerto", y por lo tanto proponer "rupturas" en la historia. El espectador, en el caso de este trabajo, tiene literalmente en sus manos la obra de arte, con toda su capacidad dinámica de alterarla; pero al mismo tiempo es "visto" a partir de la óptica de percepción del otro de este siglo: la cámara de vigilancia. El rol del artista como creador absoluto, es cuestionado, al igual que se cuestiona la libertad de elegir que el espectador posee. De igual forma, las estructuras del arte se presentan en toda su ambigüedad. El título del trabajo expresamente escrito en "spanglish" apunta a la doble fragilidad del arte en Latinoamérica; por una parte inmerso en su propio contexto débil y al mismo tiempo presa de las tendencias "globalizantes".

Mitt arbete i performance talar ofta kritiskt om det sätt på vilket konststrukturerna bestämmer hur konsumtionen ska ske och därmed hur konsumenterna har tillträde till den. Det avslöjar det rationellt inarbetade i marknadsföringens och konsumtionens manipulering inom ramen för konsten.

Det här arbetet inkluderar två argentiska konstnärer som medarbetare. Aktionen utgår från läsningen av texten "Death of the Curator" både på spanska och på engelska samtidigt som ett bilateralt förhållande med varje åskådare etableras. Varje gång en person går in till föreställningen aktiveras en rörelsedetektor som tänds belysningen och aktiverar en bevakningskamera. Var och en får fokuseringen på sig och får ett objekt direkt ur mina händer. Mina medarbetare bidrar med det kritiska och det ljudmässiga i arbetet.

Denna performance utgår från den kritiska texten om Curators roll som mellanhand mellan konstnären och åskådaren; en text som faktiskt ifrågasätter mig själv som curator inom performancekonsten. Det handlar också om att kritiskt analysera konsthistorians sätt att skrivas. Framför allt understrycks den anglosaxiska tendensen att deklarerar något "som dött" och därefter föreslå "avbrott" i historien. Åskådaren har verket helt i sina händer i det här arbetet, med hela sin dynamiska kapacitet till förändringar. Samtidigt är han/hon "observerad" med det synsätt som karaktäriserar den andra i vårt århundrade, dvs bevakningskameran. Konstnärens roll ifrågasätts på samma sätt som åskådarens frihet att välja. Lika så presenteras konstens strukturer i hela sin tvetydighet. Verkets rubrik är skriven på "spanglish" som ett sätt att peka på den latinamerikanska konstens dubbla ömtålighet. Å ena sidan inåtvänd mot sin egen svaga kontext, å andra sidan fångad av de "globaliserande" tendenserna.

(Översättning: Miguel Gabard)

